

VIERDE ZONDAG DOOR HET JAAR (C)

EERSTE LEZING (Jer 1, 4-5.17-19)

Uit de Profeet Jeremia.

In die dagen kwam het woord van de HEER tot mij: 'Voordat Ik u in de moederschoot vormde, koos Ik u uit; voordat u geboren werd, bestemde Ik u voor Mij; als profeet voor de volken heb Ik u aangewezen.' Omgord uw lendenen, sta op en zeg hun alles wat Ik u opdraag. Laat u door hen geen angst aanjagen; anders jaag Ik u angst aan voor hen. Ik maak vandaag een versterkte stad van u, een ijzeren zuil, een koperen muur tegenover het hele land: de koningen en edelen van Juda, de priesters en de burgers. Zij zullen u bestrijden, maar u niets kunnen doen. Want Ik ben bij u om u te redden godsspraak van de HEER.'

TUSSENZANG (Ps 71)

Ik zoek mijn toevlucht bij U, HEER,
beschaam mij nooit ofte nimmer.
Zowaar U rechtvaardig bent, verlos mij, bevrijd mij,
leg uw oor te luisteren en maak mij vrij.

Wees de rots waarop ik woon,
waar ik altijd heen kan gaan;
zorg dat ik opnieuw word bevrijd,
want mijn rots en mijn vesting bent U.
Bevrijd mij, mijn God, uit de hand van de boze^o,
uit de greep van schurk en geweldenaar.

Ja, U, o Heer, bent mijn hoop,
vanaf mijn jeugd mijn toevlucht, HEER.
Ik steun op U al van voor mijn geboorte,
U bent mijn beschermer vanaf de moederschoot:
voor U is mijn loflied voor altijd.

Mijn mond zal spreken van uw gerechtigheid
en heel de dag van uw redding vertellen.
Vanaf mijn jeugd hebt U mij daaraan gewend,
tot op de dag van vandaag verkondig ik uw wonderen.

TWEEDE LEZING (1 Kor 12,31-13,13)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte.

Broeders en zusters, Streef naar de hoogste gaven! Maar eerst wijs ik u een buitengewoon voortreffelijke weg. Al spreek ik de taal van mensen en engelen - als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal. Al heb ik de gave van de profetie, al ken ik alle geheimen en alle wetenschap, al heb ik het volmaakte geloof dat bergen zou kunnen verzetten - als ik de liefde niet heb, ben ik niets. Al deel ik al mijn bezit uit, al geef ik mijzelf prijs om mij daarop te kunnen beroemen - als ik de liefde niet heb, helpt het mij niets. De liefde is geduldig en vriendelijk; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij verbeeldt zich niets. Zij gedraagt zich niet onfatsoenlijk, zij zoekt^o zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij. De liefde vergaat nooit. De gave van de profetie, ze zal verdwijnen; het spreken in talen, het zal verstommen; de kennis, ze zal ooit hebben afgedaan. Want ons kennen is stukwerk, en stukwerk ons profeteren. Maar wanneer het volmaakte komt, heeft het stukwerk afgedaan. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind; nu ik volwassen ben, heb ik het kinderlijke achter mij gelaten. Nu kijken wij nog in een spiegel, we zien raadselachtige dingen, maar straks zien we van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik nog slechts ten dele, maar dan zal ik ten volle kennen zoals ik zelf gekend ben. Deze drie dingen blijven altijd bestaan: geloof, hoop en liefde; maar de liefde is het voornaamste.

EVANGELIE (Lc 4,21-30)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.

Toen begon Hij hen toe te spreken: 'Vandaag is het schriftwoord dat u gehoord hebt in vervulling gegaan.' Ze betuigden Hem allemaal hun bijval en verbaasden zich over de woorden van genade die uit zijn mond vloeiden en zeiden: 'Dat is toch de zoon van Jozef?' Hij zei tegen hen: 'U zult Mij ongetwijfeld het spreekwoord voorhouden: Dokter, genees jezelf! Doe ook hier in je vaderstad wat, naar wij hoorden, met Kafarnaüm is gebeurd.' Hij vervolgde: 'Ik verzeker u, geen profeet is zijn vaderstad welgevallig. Om u de waarheid te zeggen, er waren veel weduwen in Israël ten dage van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden lang gesloten bleef, zodat er een zware hongersnood kwam over het hele land. Toch werd Elia naar niemand van die vrouwen gestuurd, maar wel naar een weduwe in Sarepta bij Sidon. En er waren veel melaatsen in Israël ten tijde van de profeet Elisa; toch werd niemand van hen gereinigd, maar wel de Syriër Naäman.' Toen ze dit hoorden werd de hele synagoge ziedend van woede; ze sprongen op, sleurden Hem de stad uit en dreven Hem tot aan de rand van de berg waarop hun stad was gebouwd, om Hem in de afgrond te duwen. Maar midden tussen hen door ging Hij zijns weegs.